

בש"פ 5820/20 - דרור דוידוב, ירין אלמלח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5820/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העוררים:

1. דרור דוידוב
2. ירין אלמלח

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
5.8.2020 במ"ת 22299-12-19 (כב' השופט נ'
סילמן)

תאריך הישיבה:

ה' באלול התש"ף (25.8.2020)

בשם העוררים:

עו"ד דורון נוי; עו"ד ציון שמעון

בשם המשיבה:

עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (מ"ת 22299-12-19; כבוד השופט נ' סילמן), בגדרה
נדחתה בקשת העוררים לשנות את מיקום הכתובת בה שוהים במעצר באיזוק אלקטרוני.

1. השתלשלות האירועים תוצג בקצרה. כנגד העוררים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של חטיפה לשם
סחיטה, סחיטה בכוח, חבלה בכוונה מחמירה וכליאת שווא; יחד עם בקשה למעצרו עד תום ההליכים. מקום המגורים

המקורי של שני העוררים, וכן מקום ביצוע העבירה, הוא יישוב נשר; ונפגע העבירה מתגורר אף הוא בצפון הארץ. לאחר קבלת תסקירים משירות המבחן, הורה בית המשפט המחוזי על מעצר העוררים באיזוק אלקטרוני בתנאים מגבילים ובהתאם לדרישת ההרחקה הגיאוגרפית מנפגע העבירה (עורר 1, בבית דודו בבית שמש; עורר 2, בבית אחותו בנתניה). מאז הגישו העוררים, ביחד ובנפרד, בקשות שונות לשינוי כתובת המעצר באיזוק. בבקשתם האחרונה ביקשו העוררים להעתיק את כתובת המעצר לצפון הארץ – עורר 1 לבית אחותו וגיסו בקריית מוצקין; עורר 2 לביתו ביישוב נשר. בעניין שני העוררים ניתן תסקיר משלים עם המלצה חיובית.

2. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה בהתבססו על ריחוק חלופות המעצר ואיכות מערכי הפיקוח. הודגש כי תסקיר שירות המבחן לא נתנו מענה לסוגיית הקשרים השוליים, שעשויים להתחדש עם השבת העוררים לצפון הארץ. זאת ועוד, בית המשפט ציין כי לפי כתב האישום היה מעורב בפרשה אדם שלישי, שזהותו איננה ידועה, וכי השבת העוררים ליישוב נשר מעלה חשש כי קשר זה יחודש. ביחס לעורר 2, ציין בית המשפט כי חלופת המעצר מחייבת החלפה של כלל מערך הפיקוח.

הסניגור מבסס טיעונו על ההמלצות החיוביות שניתנו משירות המבחן; על העובדה כי העוררים לא הפרו את תנאי מעצרם ב-7 החודשים בהם מצויים באיזוק אלקטרוני; ועל הקושי האישי שנובע מהרחקת העוררים ממשפחותיהם. בא-כוח המדינה תומך בהחלטת בית המשפט המחוזי ובנימוקיו. הוא הדגיש שהתסקיר איננו מחייבת את בית המשפט, וכי החלופות החדשות אינן מתאימות בענייננו.

3. שני העוררים הואשמו בעבירות חמורות. ישנן ראיות לכאורה ועילת מעצר. נקבע כי יש לשחרר את העוררים למעצר באיזוק אלקטרוני. שני העוררים חפצים לשנות את כתובת המעצר באיזוק, כדי להיות יותר קרובים לבני משפחתם ובכך להקל עליהם.

באופן עקרוני, אם שינוי הכתובת איננו משפיע על רמת המסוכנות, או משפיע באופן מינורי, ניתן לשקול את הבקשות, מה גם שאין טענה שמי מהעוררים הפר את תנאי המעצר.

עיינתי בחומר ושמעתי את הצדדים. הכרעה בערר תלויה בבדיקה הפרטנית של כל אחד מהעוררים. בהתאם, יתכן והתוצאה לא תהא זהה. אין בכך להביא להפליה בין השניים, כל עוד יש בסיס לקבלת בקשה האחת ולא את האחרת.

בראיה זו, נבחן תחילה את עניינו של עורר 1. ביחס אליו, צוין על-ידי שירות המבחן כי "פחת הסיכון להפרת תנאים ולהישנות התנהגות אלימה בעיתוי הנוכחי". כמו כן, מדובר באותו גורמי פיקוח השומרים על עורר 1 כעת. אחרון, הגם שמקום הימצאו רחוק יותר ממקום ביצוע העבירה, עדיין יש מרחק בעל משמעות למיקום אליו עורר 1 מבקש לעבור. בהקשר זה, יש משקל להתרשמות עו"ס האיזוק, להיעדר כל הפרות משמעות ולעמדת שירות המבחן. במצב זה, דעתי היא כי הכף נוטה לקבל את הערר.

עניינו של עורר 2 מורכב יותר. מספר טעמים לדבר. התסקיר המשלים פחות חיובי לגביו. צוין כי לריחוקו

הגיאוגרפי ממקום ביצוע העבירה אפקט מרתיע, וכי גורמי הפיקוח הנוכחיים מתפקדים כנדרש. עורר 2 מבקש להחליף את המפקחים עליו, והגם שלא באתי במקרה זה לשלול אותם, יש משקל להבדל בין שני העוררים בנקודה זו. יתר על כן, עורר 2 מבקש לחזור למקום בו בוצעה העבירה, ומכאן השיקול של הריחוק הגיאוגרפי גובר. אמנם, לא יוחסה לעורר 2 הפרה של תנאי המעצר, ושירות המבחן המליץ על שינוי הכתובת, אך לא מצאתי כי נפלה טעות באופן שבית משפט קמא אשר הפעיל שיקול דעת עצמאי וענייני ביחס לעורר 2. עם זאת, תנאי השחרור – לרבות השינוי המבוקש – עשויים להיות דינמיים, ולעיתים חלוף הזמן יכול להצדיק שינוי שלא היה מוצדק קודם לכן. לכך אתייחס בהמשך.

4. התוצאה של הבדיקה הפרטנית היא כי יש מקום להבחין בין שני העוררים. אם כי, יוזכר, כי שניהם מצויים בחלופת מעצר של איזוק אלקטרוני.

סוף דבר, הנני מקבל את הערר באשר לעורר 1, ומורה על השבת עניינו לבית המשפט המחוזי לצורך קבלת דיווח מאת מנהל הפיקוח האלקטרוני כאמור בסעיף 22ב(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996. בית המשפט יבחן את אפשרות הפיקוח האלקטרוני בבית אחותו וגיסו של עורר 1 בקריית מוצקין, בפיקוח גיסו ואחותו, תוך שמירת הרחקה מהמתלונן וממקום מגוריו. לשם כך, הסניגור יעביר לבית המשפט המחוזי את הכתובת המדויקת שבה ישהה עורר 1 בקריית מוצקין.

באשר לעורר 2, הערר ידחה, אם כי אין בכך לשלול את האפשרות שיגיש בקשה לעיון חוזר בתחילת שנת 2021, היה והמשפט לא הסתיים. היה ותוגש בקשה, אינני מביע עמדה מראש לגביה. פרט לכך שנראה ראוי שיוזמן תסקיר מעצר, כדי לסייע בהבנת המצב בכללותו.

ניתנה היום, ז' באלול התש"ף (27.8.2020).

ש ו פ ט